

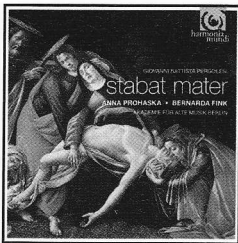
PERGOLESI, LOCATELLI, VIVALDI

Stabat mater, Salve regina e.a.

Anna Prohaska, Bernarda Fink,

Akademie für Alte Musik Berlin

HARMONIA MUNDI HMC 902072

Laat onverlet dat de in Napels werkzame componist van opera's en kerkmuziek geniale scheppingen heeft nagelaten, waarvan het *Stabat mater* de ranglijst onverbiddelijk aanvoert. Begin achttiende eeuw waren Italiaanse operacomponisten zeer bedreven in het verklanken van menselijke emoties. Zo ook Pergolesi, die in de klaagzang over Maria, staand bij het kruis waaraan haar Zoon genageld hangt, sopraan en alt meesterlijk laat zuchten boven gevoelige strijkers. In deze uitvoering is de authentiek-barokke speelstijl van de Akademie für Alte Musik Berlin wel degelijk bepalend. In *Il pianto d'Arianna*, waarin tijdgenoot Locatelli alleen het orkest laat zuchten over de op Naxos achtergelaten Ariadne, valt vooral de subtiele dynamiek op. Het gevaar bij een doordachte speelstijl is dat effectieve expressiemiddelen bij herhaling aan kracht inboeten. De jonge sopraan Anna Prohaska verliest

niet zelden contact met een overtuigend legato; de doorgewinterde alt Bernarda Fink gaat haar goddelijke gang, met dien verstande dat haar aanhoudend vibrato niet altijd goed is te onderscheiden van versieringen. Een waardevolle toevoeging aan Pergolesi's ruime *Stabat mater*-catalogus, maar niet de onverbiddelijke nummer een.

Pergolesi laat zangeressen meesterlijk zuchten

Pergolesi's ruime *Stabat mater*-catalogus, maar niet de onverbiddelijke nummer een.